

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 3 sierpnia 1957 r.

w sprawie produkcji i obrotu drzewami i krzewami owocowymi oraz podkładkami drzew owocowych.

Na podstawie art. 1 ust. 3, art. 2 ust. 4, art. 3 i 4 ust. 2, art. 5 ust. 2 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 1957 r. o szkółkach drzew i krzewów owocowych (Dz. U. Nr 31, poz. 138) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Hlekoć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 29 maja 1957 r. o szkółkach drzew i krzewów owocowych (Dz. U. Nr 31, poz. 138).

2. Hlekoć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o szkółkach, należy przez to rozumieć szkółki drzew owocowych, krzewów owocowych lub podkładek drzew owocowych, posiadające w produkcji ilość materiału szkółkarskiego przekraczającą normy określone w art. 1 ust. 2 ustawy.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące prezydów wojewódzkich rad narodowych stosuje się również do prezydów rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 2. 1. Gospodarstwo, w którym ma być prowadzona szkółka, uznaje się za odpowiednie, jeżeli posiada ono warunki siedliska zapewniające drzewom owocowym, krzewom owocowym i podkładkom drzew owocowych:

- 1) wytworzenie właściwego systemu korzeniowego,
- 2) dostateczny przyrost i zdrewnienie,
- 3) dostateczną zdrowotność.

2. Powierzchnia corocznie zakładanych kwater nie może przekraczać 1/6 obszaru gruntów nadających się pod szkółkę.

§ 3. Kierownik szkółki powinien posiadać zawodowe wykształcenie ogrodnicze albo pięcioletnią praktykę szkółkarską. W szczególnie uzasadnionych przypadkach prezydium wojewódzkiej rady narodowej może uznać za wystarczające kwalifikacje kierownika szkółki, nie odpowiadające powyższemu warunkom.

§ 4. Warunki, jakim powinien odpowiadać materiał szkółkarski, określone są w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 5. 1. W szkółkach powinny być bieżąco prowadzone:

- 1) książka drzew matecznych, pozwalająca na dokładne określenie odmian drzew i krzewów owocowych w sadzie matecznym, o ile szkółka posiada własny sad mateczny,
- 2) książka szkółkarska, pozwalająca na dokładne ustalenie rozmieszczenia poszczególnych gatunków i odmian drzew i krzewów w szkółce,
- 3) oryginalne dowody pochodzenia nasion, zrazów i podkładek.

2. Wymienione w ust. 1 książki i dowody powinny być okazywane na każde żądanie komisji kwalifikacyjnej.

3. Wzory książki drzew matecznych oraz książki szkółkarskiej określone są w załącznikach nr 2 i 3 do niniejszego rozporządzenia.

§ 6. 1. Kierownik szkółki obowiązany jest corocznie w terminie do dnia 15 lipca zgłosić materiał szkółkarski do kwalifikacji, podając ilość, gatunek i odmianę tego materiału.

2. W razie niezgłoszenia materiału szkółkarskiego do kwalifikacji w terminie określonym w ust. 1 prezydium wojewódzkiej rady narodowej może odmówić przeprowadzenia kwalifikacji w danym roku.

§ 7. 1. W skład komisji kwalifikacyjnych, powołanych do składania wniosków w sprawie kwalifikacji materiału szkółkarskiego (art. 2 ust. 2 ustawy), wchodzi wyznaczeni przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej:

- 1) agronom ogrodnictwa jako przewodniczący,
- 2) pracownik prezydium wojewódzkiej rady narodowej spośród personelu służby kwarantanny i ochrony roślin,
- 3) rzeczoznawca z listy rzeczoznawców ustalonej przez Ministra Rolnictwa.

2. Komisja sporządza wniosek po dokonaniu lustracji całej szkółki. Z lustracji sporządza się protokół.

3. W braku jednomyslności wśród członków komisji protokół z lustracji i wniosek sporządza komisja na podstawie większości głosów. Członek przegłosowany może zgłosić na piśmie odmienne zdanie.

§ 8. 1. Zniszczenie materiału szkółkarskiego, zdyskwalifikowanego ostatecznym orzeczeniem, powinno być dokonane przez uszkodzenie drzewek, krzewów lub podkładek, uniemożliwiające ponowne ich posadzenie. Zniszczenie powinno być dokonane przez posiadacza szkółki w terminie 10 dni od dnia doręczenia ostatecznego orzeczenia.

2. W przypadkach gdy materiał szkółkarski zdyskwalifikowany został z powodu chorób lub szkodników roślin, a obowiązujące przepisy o zwalczaniu chorób i szkodników roślin przewidują zniszczenie takiego materiału, zniszczenie powinno być dokonane w sposób przewidziany w tych przepisach.

3. W szczególnych przypadkach prezydium wojewódzkiej rady narodowej może określić w ust. 1 termin zniszczenia materiału szkółkarskiego skrócić lub przedłużyć.

§ 9. Posiadacze szkółek założonych przed wejściem w życie ustawy obowiązani są, o ile zamierzają prowadzić nadal tę produkcję, złożyć w prezydium wojewódzkiej rady narodowej w ciągu 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie szkółki.

§ 10. 1. Materiał szkółkarski w szkółkach, na których prowadzenie cofnięto zezwolenie, i w szkółkach założonych przed wejściem w życie ustawy, na których prowadzenie nie wydano zezwolenia, podlega corocznej kwalifikacji przez okres 4 lat od daty cofnięcia lub odmowy udzielenia zezwolenia. W tym okresie zakwalifikowany materiał szkółkarski może być sprzedawany.

2. Po upływie okresu czasu podanego w ust. 1 cały materiał szkółkarski podlega zniszczeniu w terminie i w sposób określony w § 8.

§ 11. Materiał szkółkarski może być sprzedawany bezpośrednio w szkółkach lub na stałych miejscach sprzedaży znajdujących się poza obrębem gospodarstwa szkółki. Miej-

sca sprzedaży muszą być oznaczone trwale wywieszką firmową.

§ 12. 1. Przeznaczone do sprzedaży drzewka i krzewy owocowe powinny być zaopatrzone w etykiety.

2. Etykiety powinny zawierać:

- 1) nazwę odmiany,
- 2) adres i nazwę szkółki lub nazwisko posiadacza szkółki.

3. Przy sprzedaży krzewów owocowych i podkładek drzew owocowych w partiach jednolitych pod względem gatunkowym i odmianowym dopuszcza się etykietowanie jedną etykietą wiązek do 25 krzewów owocowych oraz do 100 sztuk podkładek drzew owocowych.

§ 13. 1. Niezależnie od etykiety każde drzewko owocowe powinno być zaopatrzone w plombę stanowiącą dowód zakwalifikowania.

2. Plomby dostarcza szkółkom prezydium wojewódzkiej rady narodowej w ilościach odpowiadających ilości zakwalifikowanych drzewek.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *E. Ochab*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1957 r. (poz. 210).

Załącznik nr 1.

WARUNKI, JAKIM POWINIEN ODPOWIADAĆ MATERIAŁ SZKÓLKARSKI

Rozdział I.

Dziczki (podkładki) drzew i krzewów owocowych.

§ 1. Do uszlachetniania jabłoni powinny być używane:

- 1) dla drzew form krzaczastej, półpiennej i piennej — mnożone generatywnie z nasion, silnie rosnące:

- a) siewki Antonówki zwykłej,
- b) siewki odpornych na mróz, choroby i szkodniki typów dzikiej polnej jabłoni — *Malus silvestris*;

- 2) dla drzew form krzaczastej, niskopiennej, półpiennej i piennej — mnożone wegetatywnie, silnie rosnące podkładki E M XI Hattona;

- 3) dla drzew form krzaczastej i karłowej — mnożone wegetatywnie, słabo rosnące podkładki:

E M IV, E M V Hattona
E M II, E M IX Hattona.

§ 2. Do uszlachetniania grusz powinny być używane:

- 1) dla drzew form krzaczastej, niskopiennej, półpiennej i piennej — mnożone generatywnie z nasion, silnie rosnące:

- a) siewki odpornych na mróz, choroby i szkodniki typów dzikiej polnej gruszy — *Pirus communis*,
- b) siewki zdrowo rosnących, odpornych na mróz i szkodniki, płodnych typów gruszy kaukaskiej — *Pirus communis caucasica*;

- 2) dla drzew form krzaczastej i karłowej — mnożone wegetatywnie, słabo rosnące podkładki Pigwy — *Cydonia vulgaris*.

§ 3. Do uszlachetniania śliw powinny być używane:

- 1) mnożone generatywnie z nasion:

- a) siewki śliwy ałczy — *Prunus cerasifera divaricata* — o owocach żółtych, z nasion pochodzących z osobników starszych, które przetrwały ostre zimy,
- b) siewki śliwy lubaszki — *Prunus insititia*,
- c) siewki śliwy węgierki — *Prunus domestica* — tylko dla węgierki zwykłej;

- 2) mnożone wegetatywnie odrosty korzeniowe śliwy węgierki — *Prunus domestica*, pochodzące z egzemplarzy matecznych płodnych, o dużym owocu, dużej zawartości cukru w owocach oraz odchodzącej od miąższu pestce.

§ 4. Do uszlachetniania brzoskwiń powinny być używane:

- a) siewki brzoskwini — *Prunus persica* — z nasion pochodzących z egzemplarzy odpornych na mróz,
- b) siewki śliwy ałczy — *Prunus cerasifera divaricata* — odpowiadające warunkom określonym w § 3 pkt 1 lit. a),
- c) siewki śliwy lubaszki — *Prunus insititia*.

§ 5. Do uszlachetniania moreli powinny być używane:

- a) siewki moreli — *Prunus armeniaca* — z nasion pochodzących z egzemplarzy, które przetrwały ostre zimy,
- b) siewki śliwy ałczy — *Prunus cerasifera divaricata* — odpowiadające warunkom określonym w § 3 pkt 1 lit. a).

§ 6. Do uszlachetniania czereśni mogą być używane:

- a) dla drzew wszystkich form — siewki czereśni ptasiej — *Cerasus avium* — z nasion drzew dzikich o korze jasnoszarej z egzemplarzy drzew matecznych późno dojrzewających, odpornych na mróz,
- b) dla drzew form krzaczastych — siewki wiśni tureckiej — antypki — *Prunus mahaleb*.

§ 7. Do uszlachetniania wiśni powinny być używane:

- a) dla drzew wszystkich form — siewki wiśni tureckiej — antypki — *Prunus mahaleb*,
- b) dla drzew wszystkich form — siewki wiśni — *Cerasus vulgaris* — z drzew o soku bezbarwnym, odpornych na mróz i Monilię.

§ 8. Do uszlachetniania orzecha włoskiego powinny być używane siewki orzecha włoskiego — *Juglans regia* — z na-

ston. pochodzących z drzew matecznych typów mrozoodpornych, o owocu dużym, cienkiej lupinie i dobrze wykształconym jądrze.

§ 9. Do uszlachetniania agrestów i porzeczek mogą być używane mnożone **vegetatywnie** odkłady lub sadzonki porzeczeki złotej — *Ribes aureum* — dla form krzaczastych i piennych.

§ 10. 1. Warunki jakościowe, jakim powinny odpowiadać dziczki (podkładki) drzew owocowych, są następujące:

Rodzaj podkładki	Cechy jakościowe	Średnica w mm
Jabłonie	Podkładki mnożone generatywnie i vegetatywnie. Siewki 1-roczone pikowane lub o korzeniach podcinanych. Podkładki mnożone vegetatywnie z dobrze rozgałęzionym ukorzeniem.	4 — 9
	Siewki 2-letnie pikowane, podkładki vegetatywnie mnożone przesadzane.	8 — 10
Grusze i pigwa	Siewki 1-roczone pikowane lub o korzeniach podcinanych oraz podkładki pigwy mnożone vegetatywnie.	4 — 9
	Siewki 2-letnie pikowane lub siewki o korzeniach podcinanych oraz podkładki pigwy mnożone vegetatywnie.	8 — 10
Śliwy	Siewki ałycky, lubaszki i węgierki zwykłej 1-roczone.	3 — 7
Czereśnie	Siewki 1-roczone, wysokość podkladek 45—70 cm.	powyżej 5
Wiśnia	Siewki 1-roczone.	3 — 7
Antypka	Siewki 1-roczone.	3 — 7

2. Podkładki powinny mieć przynajmniej 3 korzenie szkieletowe lub silną wiązkę drobnych korzeni.

3. Podkładki nie dorośnięte lub przerośnięte w każdym przypadku, a w wieku powyżej 2 lat dla ziarnkowych i jednego roku dla pestkowych, nie mogą być zakwalifikowane jako materiał szkółkarski nadający się do dalszego prowadzenia.

Rozdział II.

Prowadzenie drzew owocowych na własnych pniach i na pniach odmian przewodnich.

§ 11. 1. Oczkowane przy ziemi i prowadzone na własnych pniach mogą być tylko drzewa odmian, które w krajowych warunkach klimatycznych okazały się dostatecznie odporne na mróz.

2. Następujące wrażliwe na mróz odmiany jabłoni wymagają podwójnego szczepienia i prowadzenia na mrozoodpornej przewodniej:

1) na terenie całej Polski:

Landsberska,
Boskoop,
Koksa pomarańczowa,
Jonathan;

2) na terenie województw: białostockiego, olsztyńskiego, i północnej części lubelskiego:

Malinowa Oberlandka,
Cesarz Wilhelm,
Pepina Ribstona,
Piękna z Barnaku,
Boiken,
Starking.

3. Następujące wrażliwe na mróz odmiany gruszy wymagają podwójnego szczepienia i prowadzenia na mrozoodpornej przewodniej — na terenie całej Polski:

Lipcówka,
Bera Williamsa,
Bera Hardy,
Dobra Ludwika,
Salisbury,
Szameza,
Lukasówka,
Paryżanka,
Józefinka.

§ 12. 1. Wszystkie odmiany śliw można oczkować przy ziemi i prowadzić na własnych pniach.

2. Czereśnie powinny być oczkowane przy ziemi i prowadzone na własnych pniach lub szczepione pod koronę na pniach wyprowadzonych z podkładki.

3. Wiśnie powinny być oczkowane lub szczepione przy ziemi i wyprowadzone na własnych pniach.

§ 13. Oczkowanie lub szczepienie przy ziemi powinno być wykonane nie wyżej niż 5 cm ponad szyjką korzeniową.

§ 14. Dla wrażliwych na mróz odmian drzew owocowych ustala się następujące odmiany przewodnie:

1) dla jabłoni:

a) Antonówka zwykła,
b) Antonówka półtorafuntowa,
c) Hibernał,
d) Ananas berzeński,

e) Fredrówka — dla odmian słabo rosnących, dobrze się z nią zrastających;

2) dla gruszy:

a) grusza kaukaska — *Pirus communis Caucasica* — typy odporne na mróz i choroby, płodne, dobrze zrastające się z odmianami szlachetnymi,

b) Bera inflancka — tylko dla drzew form niskich.

Rozdział III.

Warunki jakościowe drzew i krzewów owocowych.

§ 15. 1. Wysokość pni drzew powinna wynosić:

1) dla drzew na podkładkach silnie rosnących:

a) krzaczastych — 30 cm,
b) niskopiennych — 31—50 cm,
c) półpiennych — 61—100 cm,
d) piennych — 101—120 cm;

2) dla drzew karłowatych słabo rosnących na podkładkach mnożonych wegetatywnie:

- a) wolno rosnących — 30—50 cm,
- b) formowanych — dowolna zależnie od zastosowanej formy drzewa.

2. Od podanych w ust. 1 norm wysokości pni dopuszcza się tolerancję 5 cm ze względu na zmiany wysokości, jakie mogą zachodzić w szkółce po uformowaniu koron.

§ 16. Wiek drzew owocowych powinien wynosić:

- 1) dla jabłoni i grusz:
 - a) niskopiennych, półpiennych i piennych — 3 lata,
 - b) krzaczastych — 2 lata,
- 2) dla drzew przeszczepionych w koronie — 4 lata,
- 3) dla czereśni:
 - a) niskopiennych, półpiennych i piennych — 3 lata,
 - b) krzaczastych — 2 lata,
- 4) dla śliw wszystkich form drzew — 2 lata,
- 5) dla wiśni krzaczastych — 2 lata,
- 6) dla orzecha włoskiego — 2—4 lat.

§ 17. Średnica pni drzew owocowych, mierzona na wysokości 30 cm od ziemi, powinna wynosić co najmniej:

- 1) u drzew piennych 2 cm,
- 2) u drzew półpiennych 1,8 cm,
- 3) u drzew niskopiennych 1,8 cm,
- 4) u drzew krzaczastych 1,6 cm tuż pod koroną.

§ 18. 1. Korony drzew prowadzonych na własnym pniu powinny mieć wiek 1—2 lat oraz posiadać co najmniej 2 pędy szkieletowe i normalnie rozwinięty przewodnik.

2. Drzewa przeszczepione powinny mieć koronę o 3 pędach szkieletowych, przy czym dla czereśni szczepionych pod koroną dopuszcza się tylko 1 pęd szlachetny jako podstawę do formowania korony w sadzie.

3. Dla orzecha włoskiego wymagana jest obecność w koronie 2 pędów szkieletowych i prawidłowo wyprowadzonego przewodnika, dopuszcza się jednak materiał jednopędowy przewidziany do formowania korony w sadzie.

4. System korzeniowy drzew owocowych powinien być prawidłowo rozwinięty, o rozgałęzieniach przynajmniej 2-stopniowych, o korzeniach długości co najmniej 25 cm od nasady przy szyjce korzeniowej.

§ 19. Krzewy jagodowe powinny odpowiadać następującym warunkom jakościowym:

- 1) agresty i porzeczki przy formie krzaczastej powinny być nie starsze niż 3-letnie, mnożone wegetatywnie, o co najmniej 2 pędach długości minimalnej 20 cm,
- 2) agresty i porzeczki przy formie półpiennej i piennej powinny mieć koronę 1-roczną szczepioną na Porzeczce Żółtej — *Ribes aureum*.

Rozdział IV.

Warunki czystości odmianowej drzew i krzewów owocowych oraz układ odmianowy produkcji w szkółce.

§ 20. 1. Wymagana jest czystość odmianowa podkładek, drzewek i krzewów owocowych. W razie niemożności stwierdzenia tożsamości odmianowej materiał szkółkarski nie może być zakwalifikowany.

2. Dopuszczalna tolerancja w zakresie czystości odmianowej w szkółce wynosi 2%.

§ 21. Drzewka i krzewy owocowe zamieszane na kwaterach lub rzędach innych odmian, jeśli są dokładnie i widocznie oznaczone, tak że wykluczone są pomyłki przy wykopaniu, mogą być traktowane na równi z drzewami i krzewami na kwaterach lub w rzędach jednolitych odmianowo.

§ 22. Szkółki powinny produkować co najmniej 90% drzew w odmianach zawartych w doborze odmian określonych w rozdziale VI.

Rozdział V.

Wymagania w zakresie zdrowotności materiału szkółkarskiego.

§ 23. Przemarznęte drzewa, przeznaczone na sprzedaż w danym roku, mogą być zakwalifikowane, jeśli uszkodzeniu (zbrązowieniu) przez mróz uległ rdzeń drzew. Drzewa z uszkodzonym przez mróz drewnem, łykiem i pączkami, a także ze zgorzelami na pniu, podlegają dyskwalifikacji.

§ 24. 1. Lekkie uszkodzenia gradowe drzew ziarnkowych nie pociągają za sobą dyskwalifikacji.

2. Drzewa pestkowe o uszkodzeniach gradowych na pniach i gałęziach nie mogą być zakwalifikowane w danym roku. Kwalifikację ich należy odłożyć do roku następnego.

§ 25. Gumoza drzew pestkowych powoduje, że drzewa pestkowe porażone tą chorobą podlegają dyskwalifikacji.

§ 26. 1. Guzowatość korzeni — *Bacterium tumefaciens* — powoduje, że materiał szkółkarski na kwaterach i rzędach, w których ilość drzewek danego gatunku porażonych tą chorobą przekracza 20%, podlega dyskwalifikacji.

2. W odniesieniu do dziczek drzew owocowych porażenie guzowatością korzeni nie może przekraczać 5% siewek danego gatunku.

§ 27. Rak drzew owocowych — *Nectria Galligena* — powoduje, że drzewa na kwaterach i rzędach, gdzie występuje rak, mogą być zakwalifikowane po usunięciu drzew chorych oraz ich spaleniu w terminie określonym przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 28. 1. Czarny grzybek, struposz — *Venturia pirina*, *Fusicladium pirinum* — powoduje, że grusze na kwaterach, w których występuje ta choroba, mogą być zakwalifikowane po usunięciu ze szkółki drzew chorych w terminie określonym przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej. W razie gdy porażenie czarnym grzybkim przekracza 50% drzewek, wszystkie drzewka podlegają dyskwalifikacji.

2. Porażenie czarnym grzybkim tylko liści nie stanowi podstawy do dyskwalifikacji.

§ 29. Bawelnica korówka, zwana też korówką wełnistą lub mszycą krwistą — *Eriosoma lanigerum*, *Schizoneura lanigera* — powoduje, że jabłonie i grusze w szkółce, w której został stwierdzony ten szkodnik, nie mogą być zakwalifikowane od chwili jego stwierdzenia do upływu 2 lat od daty całkowitego usunięcia go ze szkółki jabłoni i grusz, ustalanej świadectwem wojewódzkiej stacji kwarantanny i ochrony roślin.

§ 30. 1. Tarczniki (czerwcowate) powodują, że materiał szkółkarski na kwaterach i w rzędach, w których ilość drzew opanowanych przez tarczniki, z wyjątkiem tarcznika niszczyiciela — *Quadraspidotus perniciosus*, przekracza 10%, może być zakwalifikowany po przeprowadzeniu zabiegów

zwalczających tego szkodnika, zaleconych przez właściwą wojewódzką stację kwarantanny i ochrony roślin.

2. W razie stwierdzenia tańcownika niszcyciela cały materiał szkółkarski podlega dyskwalifikacji.

§ 31. 1. Mączniak rzekomy winorośli — *Plasmopara viticola* — powoduje, że materiał szkółkarski na kwaterach i w rzędach, w których ilość krzewów winorośli z objawami tej choroby przekracza 10%, może być zakwalifikowany po przeprowadzeniu pod kierunkiem właściwej wojewódzkiej stacji kwarantanny i ochrony roślin zabiegów likwidujących tę chorobę.

2. Filoksera — *Phylloxera vastatrix* — powoduje, że materiał szkółkarski na kwaterach, w których stwierdzono występowanie tego szkodnika, podlega dyskwalifikacji.

§ 32. Choroba grzybowa zamierania pędów malin — *Didymella appianata* — powoduje, że materiał szkółkarski na kwaterach, w których ilość krzewów opanowanych przez tę chorobę przekracza 10%, może być zakwalifikowany po wykonaniu pod kierunkiem właściwej wojewódzkiej stacji kwarantanny i ochrony roślin zabiegów zapewniających zupełną likwidację choroby w szkółce.

§ 33. 1. Choroba porzeczek i agrestu, zwana opadziwą liści lub antraknozą liści porzeczek — *Pseudopeziza ribis*, *Gloeosporium ribis* — powoduje, że materiał szkółkarski na kwaterach, w których ilość krzewów opanowanych tą chorobą przekracza 25%, może być zakwalifikowany po wykonaniu pod kierunkiem właściwej wojewódzkiej stacji kwarantanny i ochrony roślin zabiegów likwidujących tę chorobę.

2. Amerykański mączniak agrestowy — *Sphaerotheca mors uvae* — powoduje, że materiał szkółkarski na kwaterach i w rzędach, w których ilość krzewów z pedami porażonymi tą chorobą przekracza 10%, może być zakwalifikowany po wykonaniu pod kierunkiem właściwej wojewódzkiej stacji kwarantanny i ochrony roślin zabiegów likwidujących tę chorobę. Krzewy silnie porażone tym mączniakiem powinny być zdyskwalifikowane.

§ 34. 1. Materiał szkółkarski na kwaterach i w rzędach, w których drzewka i krzewy wykazują nie zabliźnione, poważniejsze uszkodzenia mechaniczne, jak np. spowodowane ogryzieniem przez zajęce czy też nieumiejętnym lub niedbałym obchodzeniem się z roślinami, może być zakwalifikowany po usunięciu ze szkółki, w terminie określonym przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej, drzew i krzewów uszkodzonych.

2. Niewielkie zabliźnione uszkodzenia mechaniczne pni i gałęzi nie stanowią przyczyny dyskwalifikacji.

Rozdział VI.

Dobór odmian drzew owocowych.

§ 35. Ustala się następujący dobór odmian drzew owocowych dla terenu całego kraju.

Jabłonie

Odmiany letnie

1. Oliwka Żółta

Odmiany jesienne

2. Grafsztynek Inflancki
3. Antonówka

Odmiany wczesno-zimowe

4. Wealthy
5. Piękna z Hernehut
6. Malinowa Oberlandska
7. Koksia Pomarańczowa
8. Luda

Odmiany zimowe

9. Cesarz Wilhelm
10. Landsberska
11. Pepina Ribstona

Odmiany późno-zimowe

12. Boskoop
13. Jonathan
14. Złotka Kwidzyńska
15. Bancroft
16. Piękna z Bannaku
17. Starking
18. Boiken
19. Piękna z Rept
20. Grochówka

G r u s z e

Odmiany letnie

1. Lipcówka Kolorowa
2. Faworytka

Jesienne

3. Dobra Szara
4. Bera Ulinska
5. Bera Williamsa
6. Bergamota Ganzla

Późno-jesienne

7. Bera Hardy
8. Dobra Ludwika
9. Salisbura
10. Bergamota Czerwona Jesienna
11. Szarnea

Zimowe

12. Lukasówka
13. Paryżanka
14. Józefinka

Ś l i w y

Odmiany letnie wczesne

1. Brzoskwiniowa

Odmiany letnie średnio-wczesne

2. Renkłada Althana
3. Mirabelka Flotowa

